

Arrest

nr. 191 106 van 30 augustus 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 9 januari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 december 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot schorsing met nummer 180 180 van 26 december 2016.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die *loco* advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 2 augustus 2016 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Een raadpleging van de Eurodac-databank leert dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij werden geregistreerd op 14 juli 2016 in Italië omwille van illegale binnenkomst.

1.3. Op 9 augustus 2016 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot overname aan de Italiaanse autoriteiten.

1.4. De Italiaanse overheden worden, door het verzoek vermeld in punt 1.3., niet binnen de in artikel 22 (1) van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening) gestelde termijn te beantwoorden, verantwoordelijk voor de asielaanvraag van de verzoekende partij overeenkomstig artikel 22 (7) van voormelde verordening.

1.5. Op 13 december 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot schorsing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.7. Bij arrest nr. 180 180 van 26 december 2016 schorst de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, vermeld in punt 1.5.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van acht dagen de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid, van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de asielaanvraag van de verzoekende partij in België zal behandeld worden. Deze informatie wordt door de verzoekende partij niet betwist.

3.2. Ambtshalve wijst de Raad erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153.761*).

3.3. Gevraagd naar het actueel belang bij haar vordering, gelet op het feit dat de verwerende partij de Raad ter kennis heeft gebracht dat de asielaanvraag van de verzoekende partij in België zal behandeld

worden, stelt de advocaat van de verzoekende partij dat haar cliënt geen belang meer heeft bij huidige vordering.

3.4. De Raad stelt vast dat niet kan worden betwist dat de verzoekende partij thans geen belang meer heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing. Gezien de asielaanvraag van de verzoekende partij zal behandeld worden door de Belgische overheden, is er geen risico meer op een uitvoering van de bestreden beslissing die stelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, noch een risico op de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan deze beslissing verbonden werd.

3.5. Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat het beroep, bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

N. VERMANDER